

குழந்தைகளை கண்டிப்பது எவ்வாறு?

‘அடியாத பிள்ளை படியாதது’ ‘அடி உதவுவது போல் அண்ணன் தம்பி கட்ட உதவ மாட்டார்’ என்கின்ற பழமொழிகள் குழந்தைகளை கண்டித்து வளர்ப்பது அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றன.

ஓர் குழந்தை நாமும், நம்மசை சார்ந்தவர்களும் எதிர்பார்க்கின்ற வகையில் நடந்து கொள்ளாத போதும் குழந்தையின் நடத்தை நமக்கு மகிழ்ச்சியை தராத போதும் அந் நடத்தைகளை வளர்ப்பது கண்டிக்கக்கூடாது என குழந்தைகளை கண்டிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படக்கூடாது.

பெற்றோர்கள் குழந்தைகளை ஏசுவதும், பசுவதும் உருட்டி மிரட்டி வளர்ப்பதும், அடித்து துண்புறுத்துவதும் பொதுவாக காணப்படும் விஷயங்கள் இவையெனத்தும் சரிதானா? குழந்தைகளை இப்படியெல்லாம் கண்டித்து வளர்ப்பது அவசியமானதானா? என்ற கேள்வி மனதில் எழலாம்.

குழந்தைகளின் நடத்தைகளில் தவறான, கெட்ட நடத்தை எவை என்பதை தெளிவாக புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஓர் குழந்தை தனக்கு பிடித்தமான ஒன்றை கட்டிவிடாமல் பிடித்துக் கொண்டே இருப்பது, படிக் காமல் எப்போதும் விளையாடிக் கொண்டே இருப்பது, ஐஸ்கிரிமும் சாக்லட்டும் அதிகமாக உண்பது ஆகியவையெல்லாம் கெட்ட நடத்தைகள் அல்ல. இவையெல்லாம் குழந்தைகளுக்கு பிடித்தவை. அதனால் அவைகளை குழந்தைகள் அதிகமாக சில்கின்றன. இவற்றைக் குறைக்க குழந்தைகளுக்கு அறிவுறுத்த வேண்டாமே தவிர கண்டிப்பது தவறானது.

உதாரணமாக அதிகமாக சாக்லடேட் சாப்பிடுவதனால் பல்லுக்கு உண்டாகும் கடுமையான வலி என்ன என்று குழந்தைகளுக்கு தொடர்ந்து அறிவுறுத்திக் கொண்டே வந்தால் குழந்தை பிட்டு கால இடவெளிக் குப்பிற்கு குழந்தை தானாகவே சாக்லடேட் சாப்பிடுவதை குறைத்துக் கொள்ளும்.

மாறாக பெற்றோர்கள் அடித்துத் திருத்த நினைத்தால் சாக்லடேட் மீது ஆசை அதிகமாகி குழந்தை ஏராளமான சாக்லடேட்டுகளை உண்க ஆரம்பித்துவிடும். சில வளைகையில் பெற்றோர்களுக்கு திரியாமல் உண்கவும் செய்யும். பொய் பசுவதும் மறைப்பதும், திருட்டுத் தனமும் இவ்வாறுதான் தொடங்குகிறது.

பிறர் பொருளை திருபி வதைத்துக் கொள்வது, பிற குழந்தைகளை அடிப்பது, கிட்ட வார்த்தைகள் பசுவது போன்றவைகள் கிட்ட நடத்தகைளின் வகையில் அடங்கும். இக்கிட்ட நடத்தகைளையே குழந்தை எங்கேயிருந்து பழகிக் கொண்டது? பெற்றோர்கள், குழந்தை வளரும் சமூகநிலையில் உள்ள மற்றவர்களிடமிருந்தே குழந்தை இந் நடத்தகைளையே கற்றுக் கொள்கிறது. இவையகளை கண்டித்து திருத்த வண்பிய கடமையெற்றோர்களுக்கு உண்டுகு.

ஓர் நடத்தகையை அதிகப்படுத்த வண்புமனில் வலிமையிட்டிகளை (Reinforcement) பயன்படுத்த வண்பும. பரிசு, பாராட்டு, மகிழ்ச்சியான முகபாவனை, அன்பு, அரவண்பைபு ஆகியவகைளையே வலிமையிட்டிகள் எனலாம். பெற்றோர்கள் குழந்தைகளுக்கு இவற்றையே அளிக் கும்போது எந்தவொரு நடத்தகையையும் அதிகப்படுத்தலாம்.

நடத்தகைளையே குறைக்க உளவியல் இரண்டு விஷயங்கள் உண்டுகு. முதலாவது நடத்தகையே குறைப்பிகள் (Negative Reinforcement) இரண்டாவது தண்டனையே, முகத்தகையே சூழிப்பது, பிடிக்கவில்லையே எனப்பதகையே காட்டும் முகபாவனையே, திட்டகையே, விலகிச் சல்லுதலையே, எந்த எதிர்வினையையும் புரியாமல் இருத்தலையே, உன் நடத்தகையே எனக்கு பிடிக்க வில்லையே என நிரூபையகக்க கற்றுதலையே ஆகியவகையே நடத்தகையே குறைப்பிகள் ஆகும்.

அடித்தலையே, கிள்ளுதலையே, தள்ளி விடுதலையே, சமூக வதைத்தலையே போன்றவை தண்டனையே வகையில் அடங்கும். நடத்தகையே குறைப்பிகளையே பயன்படுத்துதும் போது குழந்தைகளுக்கு உடலரீதியான தீங்கு ஏதும் ஏற்படாது. ஆனால் தண்டனையையே பயன்படுத்துதும் போது குழந்தைகளுக்கு வலிப்போன்ற உடலரீங்குகள் ஏற்படும்.

மலேமும் இதுவரை நடத்தப்பட்டுள்ள உளவியல் ஆய்வுகள் அனாதைத் துமெ தண்டனையைப் பயன்படுத்துவதால் எந்த பயனும் இல்லலை, அதனால் கிட்ட நடத்தகைகள் குறைவதே இல்லலை என்றே கற்றுக்கின்றன. குழந்தைகளுக்கு மட்டுமல்ல, பெரியவர்களுக்கும் இவ்வாய்வு முடிவுகள் பொருந்தும். கண்ணுக்குக் கண், பல்லுக்குப் பல் என்ற ரீதியில் தண்டனையளிக்கும் நாட்களில் கட்ட குற்ற எண்ணிக்கை ஒவ்வொரு வருடமும் அதிகரித்துக்கொண்டதோன் போகிறதே தவிர குறைவதில்லை.

குழந்தைகள் பதிக் கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக அடித்தல், சட்டப்போடாதல் போன்ற தண்டனைகளை அளிப்பது நம்கலாச்சாரத்தில் சாதாரணமாக நடப்பது. பதிப்பது போன்ற திறமகளைக் கற்றுக் கொள்ளும் விஷயத்தில் தண்டனை எதிர்மறை விளைவுகளையே ஏற்படுத்தும். அடிவாங்கிய குழந்தைக்கு பாடத்தின் மீது வெறுப்பு ஏற்படும் தவிர, அதனை விரைவில் சரியாக கற்றுக் கொள்ள வண்டும் என்ற ஆர்வம் ஏற்படாது. போலிசு காரரிடம் அடிவாங்கும் வரை போலிசைப் பார்த்தால் பயம் அதிகமாக இருக்கும்.

ஒரு முறை அடிவாங்கிவிட்டால் அதன் பிறகு போலிசு மீதுள்ள பயம் போய்விடும். அதுபோல நீங்கள் உங்கள் குழந்தைகளை ஒரு அடி அடித்துவிட்டால், ஒரு முறை சட்டப்போட்டு விட்டால் அதன் பின்னர் அது பற்றிய பயம் சூத்தமாக இல்லாமல் போய்விடும் எனவே 'அடித்து விடுவனே', 'உதைத்து விடுவனே', 'சட்டுவதைத்து விடுவனே' என வாயளவில் மிரட்டலாமே தவிர ஒருபோதும் அவற்றைச் செய்து விடக்கூடாது. மிரட்டிக் கொண்டிருக்கின்ற வரை பயமுறுத்திக் கொண்டு இருக்கலாம். மலேமும் மிரட்டுவதே அதிகப்படும்.

தண்டனை கொடுக்கக்கூடாது என்ற நிலையில் எதிர்மறை நடத்தகைகளை குறைக்க நடத்தகை குறைப்புகளே சிறந்த வழி. அத்தகைய நடத்தகை குறைப்புகளில் பாராட்டாமல் விடுதல், வாய் திறந்து நேரிடையாக நீ செய்து தவறு என கற்றுவது ஆகிய இரண்டும் தான் உளவியல் நிபுணர்களால் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன. இவ்விரண்டும் மிகச் சிறந்த முறையில் கிட்ட நடத்தகைகளை குறைக்கின்றன என்பது உளவியல் ஆய்வு முடிவு.

எதிர்மறை நடத்தகைகளை மறக்கொள்ள நடத்தகை குறைப்புகளைக் கொண்டு குறைக்க முயற்சி செய்யும் அதே சமயத்தில் கிட்ட நடத்தகைகளின் விளைவுகளை சரியான அறிவுரையாக, விபரமாக குழந்தைகளுக்கு எடுத்துக் கூற வேண்டும்.

